

РЕШЕНИЕ

№ 2988

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **1525** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на [фирма], против Решение от 21.12.2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22^{ри} състав, по Н.А.Х.Д № 14118/2020 г.. С решението е потвърдено издаденото от директора на Офис „Център“, при ТД на НАП - С. **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 522399-F551036/06.07.2020 г., с което на дружеството - касатор е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева, на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, за нарушаване разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на министъра на финансите, „за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица“ (отм., считано от 03.01.2020 г.)

С касационната жалба, както и в съдебно заседание касаторът, чрез адвоката поддържа становище за неправилност на въззивното решение и моли същото да бъде отменено. Представя протокол (л. 13 от делото), който се съдържа и в делото на СРС (л. л. 4), и не представлява ново писмено доказателство. Претендира възстановяване на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва касационната жалба и желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на наличните по делото писмени и гласни доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

На [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева за това, че в качеството си на осигурител и работодател не е подало в компетентната териториална дирекция на НАП декларация, образец № 1 за лицето Г. П. Начева, за м.11.2019 г., в срок до 25-то число на месеца, следващ месеца за който се отнасят данните, а именно - до 27.12.2019 г. Декларацията е подадена със Заявление, вх. № 10-52-03-711/13.05.2020 г., със закъснение от 139 календарни дни.

Въззивно решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка решаващият състав на СРС е направил обосновани изводи за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното лице.

Съобразно действалата до 02.01.2020 г., вкл. разпоредба на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредбата, Декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите „до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагашо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението“. В случая декларацията е подадена значително време след изтичането на този срок. Като неоснователни касационният съд преценява доводите на касатора, че: съставът на въззивния е допуснал процесуално нарушение, като не е отложил делото, по искане на жалбоподателя; дружеството не уведомено за подаването на грешна декларация; закъснението е за подаване на коригиращата декларация, но първоначалната, макар и неприета, е подадена в срок; в АУАН и в НП не е посочено, каква трудова дейност е извършвало лицето, за което не е подадена в срок декларация и това представлява процесуално нарушение, засягащо правото на защита на юридическото лице; случаят е маловажен.

Подаването на некоректно попълнена декларация е констатирано с цитирания Протокол, изх. № 22000194594301/17.12.2019 г., в който е отразено: подаването на два броя декларации, обр. № 1; несъвпадение на файла за една от декларациите, обр. № 1, с описанието на файловия формат. Следователно дружеството, имайки достъп до тази информация е било наясно, че декларацията е некоректна, като е разполагало с десет дни да подаде коректната информация. За НАП не съществува задължение да изпраща

нарочни уведомления при погрешно подадени декларации. Подаването на коригираща декларация следва да се случи в рамките на общия срок по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредбата (отм.).

Видно е от приложената на л. 13 от делото на СРС молба, че адвокатът: е заявил невъзможност да се яви в съдебното заседание, поради заболяване, но не е представил доказателства за това; изразил е съгласие делото да се гледа и в негово отсъствие, като е направил искане за допускане до разпит на свидетел, чието име и качество не е посочил. Предвид на това Съдът правилно е преценил молбата и искането за допускане на гласни доказателства, като неоснователни. Недопускането до разпит на неидентифициран свидетел, за установяване на (цитат) „причините, довели до коригиране на декларацията, обр. 6 за мес. 11.2019 г.; липса на уведомяване от страна на НАП и предприятиите от счетоводството своевременни мерки за отстраняване на техническата грешка“, не съставлява нарушение на съдопроизводствените правила. Обстоятелствата, чието установяване е поискано, посредством свидетелски показания, се установяват по категоричен начин от писмените доказателства, които не са опровергани. Освен това, в цитираната молба за отлагане на делото се сочи, че със свидетелски показания ще се установяват факти, относно декларация, обр. № 6, но процесното НП касае неподаване в срок на декларация, обр. № 1.

Относно аргументите, че случаят е маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въззивният съдебен състав е изложил мотиви, които се споделят от касационната инстанция.

С оглед неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София-град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.12.2020 г.. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22^{-ри} състав, по Н.А.Х.Д № 14118/2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: